

## Tabloul

Cârdei V. Mariana

---

Tolănit într-un hamac,  
zâmbea ușurel crispat,  
verdele ochilor lui  
îmi părea atunci căprui.

Cu mustața răsucită,  
barbișonul grizonat  
și cu tâmplele albite,  
îi privea nudul pictat.

El, artistul, o văzuse  
într-o duminică-n parc,  
și ideea îi surâse  
invitând-o la conac.

Frumușica, încântată,  
acceptă imediat  
și porniră împreună,  
mai târziu, pe înserat.

Fără multă tevatură,  
se-nvoiră și-n curând,  
haine zăceau pe podele,  
partida prefigurând.

Însă el, fără vreo grabă,  
o roagă să se lungească,  
să-l privească surâzând,  
încercând să-l cucerească.

Zi de zi se revăzură,  
întâlniri lungi, voluptoase,  
ce în timp se transformară  
în partide amoroase.

Când a terminat tabloul,  
pictorul îndrăgostit  
a rugat-o să-l privească,  
dar fata a tresărit...

Palmaresul tău acum  
mai include o cucerire  
viața asta nu-i de mine,

doresc dragoste, iubire.

Luându-și pe ea mantoul,  
un sărut i-a dăruit  
și-i șopti, așa în fugă,  
"cu arta- m-ai cucerit  
- ție-ți rămâne tabloul,  
plec la noul meu iubit!"